

To bude titulni fotka pro

Lumturomagazeen 2006

KRAJ CAMELOT

a jeho hrabství:

1) Mercia = paní Tereza, zvaná Diving-Beagle

„Všechno, i to velké a silné může padnout, pokud toho zneužijeme. Jako stříbrného slona.“

2) Essex = pan Matěj, zvaný McOwen

„Essexu jsme bojovníci, žirafy jsme milovníci. Dovede nás k cíli, i kdyby byl vzdálen celou milí.“

3) Wessex = pan Martin, zvaný Bhenda

„Máme rádi Camelot, Wortigern prásk do bot, hrabství Wessex spravujem a tento kraj milujem.“

4) Northumbria = paní Terezie, zvaná Small Cake

„Lišku v erbu máme, nikdy se jí nevzdáme a nepřátele si podáme.“

5) Kent = paní Anna, zvaná Beater

„We are the winners, because we've got a good dinners.“

6) Sussex = pan Jakub, zvaný Small Cake

„Sussexové dobrý rod, svému králi vzdávaj hold.“

Stateční rytíři a urozené dámy, mnohokrát zapadlo slunce a luna změnila svou tvář od doby našeho posledního setkání na královském Camelotu, hradě nad jiné vynikajícím, jemuž rovného nebylo v celém království britském.

Vzpomínáte ještě na lesk jeho turnajů, cítíte ještě pot znavených bojovníků, supících pod tíhou zbroje? Vrací se Vám skvělé hostiny, lahodný mok, který prohříval vaše útroby za neméně lahodného chroptivého zpěvu potulných hudců? Vybavují se Vám ještě bláznivá vystoupení kočovných komediantů? A především, vidíte před sebou líbezné dámy v jemných róbách, doprovázené rytíři urostlých postav a hrdého vzezření? Vidíte sami sebe na skvostném dvoře krále Artuše? Sussex, Northumbria, Essex, Mercia, Kent, Wessex, nejlepší knížectví země anglické...

Artuš z Camelotu, byl skvělý spravedlivý panovník a moudrý vladař, sláva jeho jména by oblétla celý svět, kdyby byl už tenkrát kulatý, a jinak tomu bylo i s jeho urozeným rytířem. Vždyť stačilo vyslovit jejich jména a urozené dámy bledly a omdlávaly a mladí panoší poskakovali na místě touhou slyšet o nich více. Nu, žádný muž však není dokonalý a i na Kulatém stole, kolem kterého se scházel ten nejskvělejší výplod camelotského rytířstva, by bylo možné nalézt nejednu mouchu. Nebuďme malicherní, nechme mouchy pavoukům,

mluvme o důležitém a krásném, drby přenechme kuchtíkům, služkám a slepičkám - vždyť koho jiného by zajímali nemanželští potomci Jeho Výsosti, tajná dostaveníčka sira Lancelota či jiné, zcela malicherné vady na kráse a charakteru mnohých dalších?

Přesto však nesmíme zapomínat – ti z Vás, kteří už neumí vyslovit jméno Uthera Pendragona, sjednotitele země, první velkého panovníka, by se měli na místě propadnout hanbou a dát si deset dřepů. Jméno jeho předchůdce, krutého, zrádného Vortigena by snad bylo lépe nepoznat. Když už se ale jednou narodil a vlezl tam kam neměl, vezměme si z toho ponaučení, že takhle se jednat nemá, odplivněme si na zem a provolejme ještě jednou slávu velkému králi Utherovi. Dámy ať si otřou slzu, je pravda, že Uther umřel mlád. Zato nám po sobě zanechal pěknou hříčku s mečem přikovaným u stožáru. A svým drahým poddaným světil na jeden den vládu. Všechna čest jejich knížatům, zvládli to skvěle.

Všem dlouhodobé bezvládní vede k chaosu, depresi a ekonomické krizi - Bohu díky a taktéž svatému Jiřímu a Michalovi, závčas se objevil synek Uthera, našel klíč k Excaliburu a nechal se korunovat na krále. Mladíček

Artuš – chloupky na bradě mu teprv stěží narůstaly, jaké štěstí, jaké překvapení, jak mu to kralování šlo. Tehdy začal zlatý věk Camelotu, čas divokých cest za dobrodružstvím, menších bitev, přátelských turnajů – a tak se nám Artuš oženil a kouzelník Merlin nešťastně zamiloval, ztratil svou kouzelnou moc a i s ní i Lady Vivian, já vás tak

rád mám... Kilwich by asi svou nevěstu bez pomoci Camelotu nikdy nezískal, nu, doufejme, že ji má v lasce stejně jako tenkrát, když ji na kolenou žádal o ruku. Jistý podivínský koňák Ephes se svou bandou se marně pokoušel unést krále a královnu, pážata pobíhala po Camelotu v drátěné košili a dámy se plížily v sukních, vznikaly pozoruhodné autoportréty, království anglické vzkvétalo a tučnělo blahobytem a polárnou, jen nebohý Tristan to s Isoldou nějak nezvládl...

Nvšak, nečekaně, neznámo odkud a neznám proč a řekl to Merlin, uvězněný ve věži a každopádně to stálo ve hvězdách. Ku Camelotu blížilo se veliké neštěstí, zhouba, zmar, sváry a rozbroje, bratr se měl obrátit proti bratrovi, přítel proti příteli, muž proti své ženě, nedobytný Camelot bude vyplněn zrádci a opuštěn, nu tragédie. Jen jedno jediné mohlo vše odvrátit - nalezení Svatého Grálu.

Během deseti minut sbalila knížata své vyděšené poddané - a začala honba.

Nezapomenutelná, ostatně jako každá jiná. Svatý Grál se zjevil už první noc, na nocležišti ve zřícenině nad Temží, pak zas zmizel a všichni se za ním táhli další den, než konečně... rytíř Galahad, jediný ctnostný a čestný, perla, nebyl vržen zhoubným stolcem do vody a mír byl opět zajištěn. Mohla začít romantická hostina, na břehu

jezera osvětleném svícemi a loučemi. Obsluhovala sama královna, její dvorní dámy a nejskvělejší rytíři, podávala se pečená holoubátka a kuřecí stehna, a pan král na harmoniku hrál.

A teď přijde happyend. Važte si toho, na tomto táboře nebyl nikdo umučen, zákeřně zavražděn, ubit ani otráven.

Mír se navrátil na Camelot. Zlořečený zrádce Mordred, liška přismahlá, hanba všeho rytířstva, odpadlík a zrádce se sice pokusil ukrást poklad a sesadit krále, vyjma pár zoufalců však nikoho neuplatil a sladká odměna po právu a po chvilce, chvíli pobíhání připadla věrným poddaným Jeho Výsosti.

A pak jsme žili na Camelotu šťastně a kdybychom se nevrátili z tábora domů, žijeme tam doted’.

Lucie

Ramátkou z kroniky Wessexu: „Před dávnými časy žil hrabě Darnly. V neděli si se svými přáteli vyrazil na lov. Ovšem během toho lovu se proti němu spolčili jeho přátelé a vystřelili na něj ostrý šíp. Šíp mířil přímo do srdce, ale Darnlyho srdce bylo ověněno kouzelnou mocí, šíp se odrazil a zlomil. Po této události Darnly ještě dlouho žil a vládl. Po jeho smrti bylo jeho srdce uloženo v zlatém sarkofágu a bylo zakopáno v hradu Camelot. A chrání v něm všechny potomky Darlynova rodu.“

Erbovní legenda Mercie:

Před dávnými časy, kdy byl svět ještě mladý, bylo silné město Pardion. Obyvatelé byli silní a chrabří a též velice hrdí. Po čase se ale objevila spousta nepřátelských národů, které se spojily, aby sesadily mocného nepřítele. Proti nim neměli sebemenší šanci vyhrát. Za městem byla vysoká hora, na níž žil starý kouzelník. Požádali ho o radu a on jim daroval stříbrného slona, s jehož pomocí mohou zvítězit, ovšem s podmínkou, že ho

nezneužijí ve svůj prospěch. Lidé slovo dodrželi a opravdu bitvu vyhráli. Slonovi se dostalo královských poct. Až jednou, lidé s jeho pomocí tyranizovali drobné, slabé národy z pohraničí. Ale to bylo proti pravidlům. Kouzelník proto v noci slona odvedl a vyměnil za slona obyčejného. Pak proti nim poštal cizí národ. Bez slona byli úplně ztraceni a po chvíli je cizí vojsko obléhalo. Když už neměli skoro žádnou šanci, oběvil se hrdina, který se svou družinou vymyslel lest, díky níž zvítězili. Sláva byla veliká, dokonce dostal královskou dceru za ženu. Měl syna Mercia. Když hrdina zemřel, jeho syn si vzpomněl na otcova slova:

„Všechno, i to velké a silné může padnout, pokud toho zneužijeme.

Jako stříbrného slona.“

Mercius založil rod a stal se králem země Mercia. Tuto větu pak vepsal pod erb a rod se jí řídí dodnes.

Roesie z Kentu:

Jsem vzmužilý Merlin a
tuhle báseň tady perlim
I ten největší necita
při této básni procitá
Já nechci už jen zkomírat,
přestaň se mnou furt vytírat.
I když je nejhlubší noc,
myslím na tebe moc a moc.
Dádk je nám stále vzdálený,
kontakt je nám souzený.
Když vidím tvůj krásný háv,
musím si říct You're my love,
Tvá kouzelná magie,
porazila by všechny legie.
Tak nechtěj moji smrt už,
polibek pro tebe zasílá velký muž.

Roesie z Wessexu:

Je temná noc
a mně se stýská moc.
Mezi námi je velký háv,
po dvoře se prochází páv,
chodí tam tak sám.
Tak jak ti to říct mám ?
Já skomírám láskou k tobě,
moje vílo v bílé róbě.
Moh bych užít magie,
to mě ale zabije.
Má rozkošná panno,
řekni mi své Ano,
řekni mi že jsem zmužilý,
pozvu tě za to do vily.
Neříkej, že jsem necita,
najíš se mé lásky dosyta.
Jestliže řekneš ne,
smrt mě ovane.
Na náhrobku bude: Merlin,
ten co po tobě tak horlil.
Já už volám: Dádk
pomůže jen. Zázrak.

erline, příteli, škoda, že již nejsi mezi námi... Kdybys tu byl, něco takového by se zajisté nemohlo stát...

Bylo překrásné letní odpoledne. Venku pálilo slunce a v kamenných zdech pevného Camelotu byl příjemný chládek. Před chvílí skončil turnaj, byl jsem unaven a železná košile mě tížila. Právě jsem se chystal do své komnaty na chvíli ulehnout a ulevit zmoženým zádům. Avšak nebylo mi to dopřáno. Neboť má vznešená choť, lady Guinevera, projevila touhu po vyjíždce na koni. Co jsem mohl dělat, pravý rytíř nezná únavy ni výmluv, pokud jde o dámu. Vyšel jsem tedy z hradu v doprovodu své choti a několika urozených dam, které se do Camelotu sjely na turnaj. Abych se v této milé společnosti nezesměšnil, odložil jsem kroužkovou košili, korunu i svůj drahý Excalibur, abych se mohl snáze vyhoupnout do sedla. Byla to však ode mne velká neopatrnost, která se mi vzápětí zle vymstila.

Lady Guinevera se zjevně nemohla nabažit krásného pohledu na anglické pláne z hřbetu statného plnokrevníka a nutno říci, že i ze mne v koňském sedle jakoby únava spadla. Zanedlouho se však mělo rozpoutat pravé peklo.

Úzká lesní pěšina nás dovedla až k opuštěné hájovně. Uprostřed cesty stál povoz (nikdy dříve jsem takový nespatřil). Vzápětí se vynořil vozka, chlap jako hora, i když spíš do šíře než do výše. Nezalekl jsem se však, neboť jsem netušil, že jeho úmysly nejsou čisté. „Potřebuju tady dotáhnout ňákou matku, pod’ mi to podržet, ty ženský sou k ničemu.“ obrátil se ten chlap na mne, zjevně nevěda, s kým mluví. Velmi mne to zarazilo, nedal jsem však na sobě nic znát, pravíc: „Rád ti pomohu, dobrý muži.“ a sesedl jsem z koně. Zanechal jsem lady Guineveru s ostatními dámami v družném hovoru o dalekých krajích a šel s horou k přední části povozu. Když jsem se sklonil, abych vyhověl vozkovu přání, byl jsem, nic zlého netuše, chycen do lasa jako lovná zvěř. Zprvu jsem měl dojem, že jde o nedorozumění, vždyť v celé Británii nebylo muže, který by se na mne odvážil vztáhnout ruku. Ten chlap ale zjevně nebyl Brit a všichni jeho kumpáni byly navíc ženy. Pokusil jsem se klást odpor, ale sám jsem nevěřil v jeho úspěch. Mohl jsem jen přihlížet, jak mi svazují ruce. Z jejich hovoru jsem vyrozuměl, že lady Guinevera stále, nic zlého netuše, vlídně rozmlouvá se zrádnými cizinkami. Pokusil jsem se ji proto varovat zoufalým výkřikem, avšak byla spoutána dříve, než si uvědomila, co se vůbec děje. Byli jsme lapeni!

Naložili nás na vůz a přivázali. Vrhali jsme na sebe s lady Guineverou zoufalé pohledy. Co počít? Náhle jsem spatřil záblesk naděje: pouta nebyla tak těsná, jak se zprvu zdálo. Nebo mi Bůh či čiré zoufalství dali nadlidskou sílu? Naši únosci byli zjevně opojeni svou tučnou kořistí, neboť sotva zaregistrovali, když má pouta spadla na dno vozu. Teď nebo nikdy! Seskočil jsem z vozu a dal se na zběsilý úprk dolů po cestě. V běhu jsem ještě stačil zaslechnout hlasitý výkřik: „Na koně!“ To znásobilo moje síly. Věděl jsem, že na cestě nemám šanci. Odbočil jsem tedy do

lesa, který byl ale naneštěstí dost vysoký a přehledný. Když jsem se ohlédl, spatřil jsem jezdkyňi na zpěněném koni, ženoucí se tryskem za mnou. Padal jsem vysílením, avšak tu se před mými zraky vynořilo husté mlází. Přestal jsem dbát na blížící se pronásledovatele a veškerou svou vůli upnul k houštině přede mnou. Ještě několik stop... Konečně! V plné rychlosti jsem vběhnul mezi mladé smrčky. Větve mne šlehaly do obličeje, na to jsem však nedbal. Má pronásledovatelka za mnou zjevně nemohla. Nevěděl jsem však kde jsou další, ani jak je houština velká a obával jsem se obklíčení. Vyrázil jsem proto dále. Chvíli mi trvalo než jsem se v hustých hvozdech camelotských zorientoval, navíc jsem se bál vystoupit na otevřené prostranství. Nakonec jsem však (z úplně jiné strany než jsem očekával) doběhl k branám hradu Camelotu.

Padajíc vyčerpáním jsem uprostřed nádvoří začal křičet: „Pomoc! Poplach! Lady Guinevera byla unesena!“ Camelot však byl téměř pustý, rytíři byli na lovu a opodál zevlující čeleď mě snad pokládala za nějakého pomatence, neboť mi nevěnovala sebemenší pozornost. Co teď? ! Cítil jsem, jak se mě zmocňuje zoufalá beznaděj. Jestli rychle nevyrazí družina rytířů k opuštěné hájence, nejspíš svou choť již nikdy nespatřím.

Však náhlý povyk a volání mne vytrhlo z náruče bezmoci a splínu. Rytíři, moji skvělí rytíři kulatého stolu, na které pěje ódy celý svět, se právě vraceli z lovu. Okamžitě jsem jim vyličil situaci, bystře pochopili. A vyrazili. Jejich nadšení a touha po odplatě mi vlily nové síly, vydal jsem se za nimi. Leč, u opuštěné hájenky, jako by se zem slehla po povoze, tělnatém vozkovi i jeho zrádných přísluhovačkách. I po mé urozené choti. Moji rytíři (zjevně trochu na pochybách, zda si z nich netropím žerty) se jali prohledávat les a já, jako již snad postě toho dne, pomalu propadal beznaději.

Však podlí únosci zanechali stopy. Zcela zřejmé a nepochybně vedoucí do nedaleké vsi. Vrátili jsme se na Camelot, kde se shromáždila družina nejchrabřejších. Když jsme se důkladně vyzbrojili, vyrazili jsme na trestnou výpravu. Únosce jsme vskutku našli v blízké vsi, leč Guineveru již ve svých zrádných prackách neměli. Lady totiž využila první příležitosti, když se jí zavalitý vozků snažil projevit trochu galantnosti (ten bídák!), a prchla. Podařilo se jí skrýt se u jednoho nevrlého sedláka, který by ji zřejmě raději prodal za trochu té kořalky, než aby ji poskytl pomoc a ochranou ruku. Naštěstí jsme je brzy vypátrali a já s ulehčením seznal, že má drahá choť je v pořádku.

Nezbývalo, než se vypořádat s mrzkými zrádci. Někteří z mojí družiny dychtili po krvavé odplatě, já však již nikoliv. Vzpomněl jsem na své rytířské zásady a blahovonně všem odpustil. Neboť odpouštět a neživit v sobě zlobu jsou prostředky k nápravě ostatních...

Byla již tma, když se před našimi zraky vylouply statné věže pevného Camelotu. A já mohl s ulehčením konečně padnout do měkkých podušek...

Rozhovor s vedoucími...

**Mája jinak Magdaléna
Mátlová**

Výška: 168 cm

Věk: 21 let

Znamení: blíženeček

Oblíb. jídlo: pizza a čína

Oblíb. barva: oranžová

1/ Jak hodláš strávit prázdniny??

Romantickými chvílemi

2/ Po kom se Ti stýská?

Po jednom chlapci

3/ Kdy se hodláš vdát?

Do 3 let

4/ Komu fandíš v CTH?

Mercia

5/ Tvoje povolání?

To ještě nevím

Jirka neboli Jirka Ptáček

Výška: 187 cm

Věk: 26 let

Znamení: lev

Barva očí: modré

Oblíb. jídlo: sýr

Oblíb. barva: modrá

1/V práci, ve Francii a možná
i v Ukrajině

2/papouškovi Aloisovi

3/v bezprostřední blízkosti se
nic nechystá

4/ Sussex

5/podniká

**Jirka neboli
Jirka Ptáček**

Anča, Anna Macková

Výška: 164 cm
 Věk: 18 let, 4 měsíce, 15 dní
 Znamení: ryba
 Barva očí: modrá
 Oblíb. jídlo: kuřecí steak s pepřovou omáčkou
 a indiánskou rýží
 Oblíb. barva: tmavě modrá, oranžová
 1/ Litomyšl, Ukrajina
 2/ po rodičích

3/až jí někdo požádá o ruku a ona řekne své ANO

4/Kent

5/Příživník

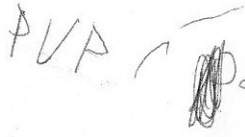
Juju, Justýna Trlifajová

Výška: 162 cm
 Věk: 20 let
 Znamení: štír
 Barva očí: modrá
 Oblíb. jídlo: boršč
 Oblíb. barva: modrá, červená,
 černá
 1/ Srbsko, učení
 2/ Po spolužácích, rodině a
 přátelích
 3/ Až mě k tomu dovede osud
 4/ Northumbria
 5/ To je ve hvězdách (a dodala:
 možná popelářem...)

A o kom se chcete dozvědět něco
 nového příště?? Nebojte se a ozvěte
 se! případně se ho sami zeptejte...

Galerie

HERBA

HUGOUŠEK

Juša

vedoucích....

PUPÍK

EVŽEN

VOJTA'S

BAŠA

Jako živí,
že ?

LGSTARGATE

TOP SECRET

NASA, oddělení pro styk s mimozemskými civilizacemi

Věc:LGS SG

Ke dni 1.7.2006 byli do výcvikového střediska Nasa na blíže nespecifikovaném místě v USA povoláni odborníci z Lumturo Geographic Society, aby se podíleli na velkolepém projektu NASA - Star Gate, Hvězdná Brána.

Zpočátku vypadali poněkud vyplašeně a nezkušeně, potom však s přehledem převálcovali naše odborníky a zcela bez jejich pomoci zprovoznili Hvězdnou bránu, kterou opatřili 18 symboly. Navíc vytvořili na naší

základně luxusní lázeňské zařízení, které zde máme dodnes. Aby však brána mohla být plně funkční a zajišťovat přístup do všech rozmanitých galaxií, bylo třeba získat další symboly a úlomky speciální čipové karty. Vzhledem k tomu, že naši mariňáci vypadali oproti profíkům z LGS jako roztřesená batolata,

gen.Hammond pověřil Radu LGS vytvořením pěti SG týmů.

Týmy LGSG 1-5 pak během několika (asi tři) neděl získaly chybějící symboly a zcela zprovoznily Star Gate. Přitom podstoupily neočekávané útoky zákeřných goauldů, když musely pronést náročným terénem dlouhou těžkou bednu s čipem, dostaly se na nevlídnou planetu masožravých trifidů, kterou musely projít bez pomoci zraku s plnou důvěrou ve své rádce. Jednou také museli na neznámé planetě dokonce přenocovat !

Po zprovoznění Hvězdné brány bohužel došlo

k invazi goauldů, kterou se naštěstí LGS podařilo odrazit a odkázat zločinné symbionty do příslušných mezí. Tato neočekávaná hrozba však měla za důsledek, že dlouhá námaha odborníků z LGS přišla vniveč a Hvězdná brána musela

být zničena. NASA se přesto lecčemu přiučila a LGS si vzala za vzor. Tato třítýdenní zkušenost způsobila, že se americké námořnictvo začalo detailněji zajímat o tento elitní světový klub a zřejmě nebude váhat s dalšími návrhy na spolupráci. LGS skutečně prokázala své kvality.

z tajné zprávy NASA získal
Harold Gershwin

SVIŠŤ

EXPEDICE TATRY 2006

FOTOROMÁN

„Tatranskú smädnú
skúpinu“ tvoria:

Roverská výprava do Tater bola vlastne od počiatku
predevším pokusom uniknúť sterilnej táborovej strave. Kdosi kdysi
vyčítal (já jsem to nebyl!), že skutočne epesným podrážděním
chuťových pohárků po ránu jsou plátky ze stehien a hýždí
tatranského svište smažené na jihočeském másle při měsíčku a
zpěvu zlatého bažanta. A že ulovit svište
je ještě těžší než splnit odborku štukatér, bylo nám jasné,
že budeme muset
schroupat ještě hodně kornflejků a myslíků, než dáme našim
jazyčkům to, co si zaslouží.

Cesty sviští jsou nevyzpytatelné, a tak se není co divit, že zatímco vy jej celý den stopujete po těch nejodlehlejších hřebenech, on sedí pěkně v údolí v díře a směje se vám.

Šarm je zkladní zbraní každého lovce, lovce svišťů nevyjímaje, a kdo si plete Huga Bosse s Hugem z hor, ten nemá na tatranských hřebenech šanci. Proto vedle pevné obuvi, pokrývky hlavy a osobních věcí, patří do batohu vysokohorského turisty strojek na holení, šampon a francovka. Ještě nacvičit pronikavý jarý pohled a teprve poté můžeme vyrazit v rytmu discochůze na lov. Uniknou-li svištice, tak je v záloze oddíl slovenských skautek.

Honba za svištěm je neúprosná a neuznává ženevské konvence. A jak praví klasik v lásce a válce je dovoleno vše. A dokonalé maskování je základ. Bohužel však ani tento (tradicí izraelské armády ověřený) trik nevyšel. Nějakým záhadným způsobem sviští samečci vytušili v elegantní hebké svištici přítomnost hladového českého rovera a tak nevystrčili ani chlup. Taky se tomu jako já dívíte?

Neštěstí naštěstí chodí po lidech a ne po horách, takže naše výprava divokým slovákistánem se nakonec udála bez vážnějších obtíží. Nepočítáme-li bolavá kolena, promoknutí na kůži, spálené krky, prasklé puchýře a nalomená sebevědomí, prošli jsme celkem hladce. A to nebezpečí číhalo vsutku na každém kroku. Z Rysů nás ještě spláchla bouřka, ale den na to v Roháčích jsme se už nenechali zastavit ničím.

Možná to tak přímo nevypadá, ale tohle byla jedna z nejpříjemnějších chvil na naší cestě – Nakonec proč se za něčím bezhlavě hnát, když o tom můžeme v klidu snít?

Dobyetí vrcholu je jistě vrcholným okamžikem každé horské túry. V onen vzácný okamžik vyplouvají na povrch silné pocity. Člověk se slzami v očích děkuje, že cestu nahoru přežil, zoufale prosí o to, aby měl ještě sílu ten zatracenej kopec slízt a zapřísahá se, že už nikdy takovou blbost neudělá a radši bude držet táborovou dietu a noční hlídku. Něco z toho, co se děje v našich hlavách na vrcholu Ostrého Roháče zachytila tato momentka. Zkuste vy sami vzít tužky a spojit myšlenky (bílé elipsoidní objekty) s těmi hlavami (růžové? lehce nahnědlé? objekty různých tvarů), v kterých podle vás vznikly.

Tak přece se nakonec podařilo! Cíl je splněn, chuťové pohárky do pozoru, zlatý bažante kokrhej, světe div se, panenka skákavá vyskoč a kdo nevěří, ať tam běží – ulovili jsme sviště!!! A nebo snad ne? Já bych řekl, že Pájův a Emilův výraz je vše říkající? A nebo snad ne? Tenhle příběh si prostě zaslouží svůj konec, proto se chopte tužky a dopište obsah prázdné bubliny!

(text odevzdejte buď na nadílce Evženovi a nebo jej pošlete v následujícím týdnu na adresu RadaLGS@email.cz, autoři nejlepší hlášky budou po zásluze potrest... odměněni!)

Všechno krásné mívá svůj (bohužel často velmi rychlý) konec. Tak skončila i naše tatranská expedice. Přežili jsme všichni všechno a doufám, že jsme si to všichni taky užili. Já alespoň určitě. Jako že se **Reinhold Messner** jmenuji.

Několik údajů o expedici Tatry 2006

Počet ušlých kilometrů: nespočetně

Množství vyceděného potu: středně malý rybníček jihočeský

Množství uroněných slz: žádná (ale zato sem tam ňáká kroupa)

Nejpoužívanější nadávka:

CENZUROVÁNO

(ale já to necenzuroval – pozn. cenzora)

Počet (opravdu) spatřených svišťů: cca 20

Nejoblíbenější zábava: Slovakia Chips

NOOVINKY

Lumturo má novou epesní klubovnu v Orlické ulici. Po staré dobré Žerotínce už nikdo ani nevzdechne. Jak smutné...

378. oddíl obměnil liberálně-demokratické vůdcování Eugena Lišky za despotický autoritativní režim Jana Synka, který se však brzy po svém uvedení do funkce stal hříčkou v rukou gangu novopečených vedoucích Víta + Ondřeje, jemuž ochotně přitakává oddílový rádce Swaťák.

I 49. oddíl si polepšil – do řad vedoucích přijal Madlen s Kristýnou.

Lucie tráví mládí v Toulouse (to je ve Francii, děti). Má se dobře, akorát jí vadí, že tam na ni mluví francouzsky. Lumturo je bez ní jako na trní.

Pája s Emilem se pustili do vlčat. Pánbůh (a Jarda s Petrem) jim pomáhej.

Tento časopis bude (pokud vše půjde podle plánu a pokud ze mě nadílka nevysaje veškerou zbývající energii) k shlédnutí v barevné verzi též na www.lumturo.cz.

Pozor! Významná událost! V roce 2007 slaví skauting 100 let. Abyste na to nezapomínali, dostáváte jako přílohu tohoto časopisu kapesní kalendář na rok 2007 s epesním skautským motivem. Pokud v časopise není, tak vypadl.

Nejlepšími táborníky se letos stali Maruška a Martin. Táborák Se zapaloval dlouho...

Kristýna Geblerová už se nejmenuje Geblerová, ale Ševčíková. Marek Ševčík se pořád jmenuje Ševčík. Bary je pořád Bary, ale už ne Bernardová, ale Hunyadiová. Tak si to nepleťte. Obě výše uvedené slečny už také nejsou slečny, ale paní. Tak si to taky nepleťte.

Anketa

jsme opět tady!!!

Otázky jsou již tradiční, ale opakování matka moudrosti, takže:

1. Co se ti na táboře líbilo?
2. Co se ti nelíbilo?
3. Co bys změnil/a?
4. nej. členi oddílu – vlče, světluška, skaut/ka, rover/ka, vedoucí

*Chtěla bych na táboře delší
poledňák. Nechtěla bych 5 min.
poledňák.*

nej. vedoucí kluků: Synek a Vojtěch

nej.vedoucí holek: Mája a Lulu

nej. rover: Pepa

nej. rangers: Kristýna a Madlen

nej. skaut: Jonatán

nej. skautka: Bětka

nej. světluška: Josefina

nej. vlče: Dominik

Bětka a Josefina

1. Honba, celotáborovka, počasí

2. Nelíbilo se mi, že Okamurka neměl
žádný proslov.

nej. světluška: Vepřík

nej. vlčátko: Marek

nej. skautka: Kadu, Natálka, Potápka,
Palice

nej. skaut: Marek, Janek, Jonatán, Samuel,
Mates, Martin, Okamurka, Foly

nej. vedoucí: Lulu, Bary, Synek

Kuba Kol.

1. DLOUHEJ TABOR, POKLAD, FOTBAL, KUCHYNE

2. NEMOCI, EVŽENOVŮ PŘEROVNAVÁNÍ DŘEVA,

ROVEŘI, VEDRO

KOMANC

1. všechno

2. nic

3. nic

*1. Moje družinka, program, většina lidíček, spaní na hradě a
vše ostatní*

2. přebírání služeb

3. měsíční tábor, více přepadů, nočních úseků

nej. vlče: Jenda, Kubíkula, Marek, Daf, Filip

světluška: Klárka, Hrášek, Josefina, Seřte, Pája

skautka: všechny!!

skaut: Permoník, Janek, Mates, Kuba, Martin, Jonatán,

Lukáš

Rover: Ondra, Vít

Vedoucí: Juju, Synek

*1. poklad, honba, pohodlný zhoubný
stolec, super pumamič*

*2. neschopný člen družinky, maso
z konzervy, bourání*

vlče: Filip

světluška: Ségna

skaut: Mára Brichcín

skautka: ségna, Kadu, Palice

rover: Vít

vedoucí: Voja, Synek

Překvapko

1. vše

2. nic

3. vše

vedoucí: Petr

rover: Emil

skaut: Lukáš V.

vlče: Daf

1. celotáborovka, poklad,
koupání
2. hrozný vedro, honba,
hřebík
3. aby byly poledňáky
delší, aby se častěji
vařily sladká jídla
nej. světluška: Sofie
ulče: Marek a Filip
skautka: Maruška
skaut: Toník
rover: Ondřej
roverka: Kristýna a
Madla
holčiči vedoucí: Juju a
Lulu
klučiči vedoucí: Vojtěš a
Euzen
Benjík

1. předposlední den
2. poslední den
vlče: Kubíkula
světluška: Pája
skaut: Baterka
skautka: Kadu
rover: Pája
vedoucí: Vojtěš
Marek Mádl

1. fotbalový zápas Francie
vs. Itálie (3:2)
2. změna: kratší honba
roveři: Vojena
vedoucí: Evžen, Bary
skaut: Marek B.
skautka: Palička
vlče: Kubíkula
světluška: Hrášek
Filip L.

světluška: Mářa
vlče: Miša
skautka: Maruška
vedoucí holek: Bary
vedoucí kluků: Vojtěš
rover: Pája
skaut: Janek B.
Kákoš

1. tábor na tři týdny (dík-
není zač :)
2. náký jídla, roveři, Tono
3. mím klíšťat
vlče: no comment
světluška: Majda
skaut: no přeci já
skautka: Palička, Kadu
vedoucí: Synek

1. celotáborovka, ř. dvakrát
za sebou knedlíky a pak
dvakrát rýže
nej. světluška: Hrášek
ulče: Filip
skautka: Maruška
skaut: Toník
rover: Vít, Ondra
roverka: Madla,
Kristýna
h. vedoucí: Bary, Mája
k. vedoucí Vojtěš, Jirka
Cíba

1. celý tábor, počasí
2. služba po honbě
světluška: Majda
vlče: Kubíkula
skaut: Martin
skautka: Maruška

3denní honba s krátkým 3.
dnem, skupinka
1. celotáborovka,
zkažený přepad
2. nic
světluška: Hrášek
skautka: Potápka, Kákoš
vlče: Dať
skaut: Martin
h. vedoucí: Juju
k. vedoucí: Synátor
Špageta
PS: Bary, vše nejlepší
s jménem Hlaváčková (dík)

1. Tábor byl super!!!
2. nic
3. ??????
Verča

1. ÚŽASNÝ TABOR SE SKVELYMI
ČLENY A VEDOUcíMI, DOBRÉ
JIDLO A PROSTÉ TEMĚŘ VŠE
2. V JIDLE SYROVÁ CIBULE A
POREK S KUKUŘICÍ, LATRY DO
KOPCE
SKAUT: MARTIN, KUBA
SKAUTKA: PALICE, KADU
VLČE: FILIP
SVĚTLUŠKA: NENI
ROVEŘI: SVARČÍ
VEDOUcí: BARY, SYNÁTOR
MATĚJ

Vedoucí: Synek
Rover: Vít
skaut: Kuba Koláček
Vlče: Daf

1.hezké počasí
2.bourání stanů
vedoucí: Vojtáš
rover: Pája
skaut: Baterka
ulče: Kubikula

1.že byla lepší honda (nebo
spíš honda???)

2.nevím

ulče: Kubikula
světluška: Sofie
skautka: Maruška
skaut: Komanč
rover: Ondřej
roverka: Madlen
h.vedoucí: Bary a Mája
k. vedoucí: Vojtáš
Pája V.

1.úseky na začátku tábora a
poledňáky (chtěl bych je
prodloužit)

skaut: Tomáš Hric
skautka: všechny
vlče: Miša, Filip
světluška: Josefína, Hrášek,
Sofie
rover: Pája
rangers: Iva
vedoucí holek: Juju
vedoucí kluků: Synek
anonym

Počasí, hry a jídlo bylo dobré.
Tábor byl super!!
Ěd'a

1.celotáborovka, poklad,
honba, počasí- prostě to
bylo super
2.nesmyslný přerovnávání
dřeva, který si vymyslel
Evžen a taky to, že moje
WATER GUN z pokladu
nestřílela
vedoucí: Lulu a Synátor
Kadu

1.honba, poklad,
házení do potoka a
mučení
handicapovaných

2.nic
vlče: Filip Liška
skautka: Kadu, Palice
skaut: Překvápko a
Kulajda (Koláček)
vedoucí: Synátor,
Eugen a Lulu
Marek Brichcín

1.Libilo se mi všechno, ale
hlavně fotbal All stars X Leaders
a Itálie X Francie.

2.Nelibilo se mi, že se někteří
neumí podepsat pod to, co
napíšu (v knize PaS)

světluška: Vít
vlče: Synek
skaut: Ty
skautka: Ty
rover: všichni
vedoucí: Taky ty (díky za uznání)
Rodrigo

1.od nalezení pokladu
do konce
2.když mě v karlově
hodili s ručníkem do
vody
3.abychom neměla honba
hodně km a aby nás do
kostela vozili.
vedoucí: Vojtáš a Bary
rover: Jva + Bony.
Svafák
skaut: Toník
vlče: Dominik
světluška: Sofie
Hrášek

1.3. den tábor (co jsme asi 3. den
dělali???)

2.děšť, hic

3.nic

světluška: Mára, Sofie

vlče: Jenda

skautka: Blecha, Potápka

skaut: Toník

vedoucí: Bary

Anča P.

1.honba, celotáborovka,
počasí, jídlo, program
2.nic
světluška: Josefína
vlče: Filip a Marek
skautka: Kadu, Naty, Poty,
Bendík, ...
skaut: Kuba, Matěj, Martin,
Jonatán, Marek, Foli
vedoucí: Bary, Lulu, Synek,
Mája, Juju
Palička

1. skoro celej tábor
vedoucí: Švžen, Bary
světluška: Pája
skautka: Palička
skaut: Lukáš
vlče: Kubíkula
Jenda

vlče: Filip
skautka: Kadu
skaut: Jonatán
rover: Svaták
rangers: Iva
vedoucí: Synek
Tomáš Hric

vedoucí: Vít a Bary
skautka: Palička a Kadu
skauti: Matěj

Tábor byl až na 1. den honby
super! není třeba nic měnit.

vlče: Daf
světluška: Pája
skaut: Rodrigo
rover: Ondra
skautka: Maruška
vedoucí: Vojta
Baterka

1.CEDULKA POTY & NATY, DOBRÝ
JÍDLO (NEPŘIPÁLENÝ), POČASÍ
2.BĚTUŠ KROSNA, PUPÍKOVY
KECY, PROBLÉM S CEDULKOU
(VIZ NATTY)
SVĚTLUŠKA: MÁŘA
SKAUT: AKČNÍ 4
SKAUTKA: NATTY
VEDOUcí HOLEK: JUJU
VEDOUcí KLUKŮ: VÍT
POTTY

lvšechno
Znic
vlče: Kubíkula
světluška: Magda
skautka: Kadu
skauti: Martin
rover: Koláček
rangers: Madlen
vedení: Synek
Permonik

1.Jak mě svařáci šikanujou
2.latra, Pupíkovi keci, ovádi a
komáři
vlče: Filip L.
světluška: Mářa
skaut: Okamurka
skautka: Kákoš
rover: Vojta Svařák
rangers: Iva, Boni
vedení Jan Synek
Janek

1.že jsme znovu vyhráli
CTH, mučení
handicapovaných!
2.občasné urážlivé projevy
mých přátel, necelistvost
CTH
vedoucí: Synek, Šašek
Merlin, Bary
skaut: Martin, Kuba K
skautka: Potápkva, Cíba
vlče: Honzik
světluška: Majda
rover: Vít
oldskaut: Hugo
pes: Bonny
Samuel

1.Poklady, pochodňová
noc, zakončení honby.

1.námět celotáborovky, úseky,
množství pokladu, pěkné
počasí, cedulka Poty & Naty,
tatínek Hugo
2.nesmyslný Eugen a jeho
také nesmyslné práce,
cedulka Poty & Naty
s jedním T, zkažený přepad
světluška: Mářa
vlče: Dominik
skaut: všichni normální
skautka: Potty
vedoucí holek: Bary a Lulu
vedoucí kluků: ViN (????)
oldskauty nemám ráda
Natty

1.že nepršelo
2.krátká délka tábora
3.nie
vedoucí: Bary
světluška: Aisornšn – Klárka
skautka: Kadu
skaut: Toník
Majda

1.moc se mi líbilo, že
Synek dodržel svůj slib a
koupil zmrzlinu, taky se mi
líbil poklad.
2.maso z konzerv!
vedoucí: Vojta a Lulu
rover: Svaták
skautka: Ěda
světluška: Hrášek
vlče: Kubíkula
skaut: Překvápko
Sofie

♥ Horoskop lásky ♥

Kozoroh (22.12.-20.1.): Budeš sršet energií a podnikat různé akcičky.

Lidé ve znamení Kozoroha: Madlen a Pája K.

Vodnář (21.1.-19.2.): Tenhle týden to s tebou bude jako na houpačce.

Lidé ve znamení Vodnáře: Evžen a Samuel

Ryby (20.2.-20.3.): Zatím se nepouštěj do žádných nových akcí.

Lidé ve znamení Ryb: Helča a Jarda

Beran (21.3.-20.4.): V lásce dávej přednost kvalitě před kvantitou

Lidé ve znamení Berana: Bary a Martin

Býk (21.4.-20.5.): Jestli se chystáš na nějakou dovču měl(a) bys vyrazit na hory s rodičem nebo s tvým miláčkem.

Lidé ve znamení Býka: Lulu a Roro

Blíženci (21.5.-21.6.): Nejlepší trávené léto je samozřejmě v blízkosti tvých přátel

Lidé ve znamení Blíženců: Mája M. a Michal H.

Rak (22.6.-22.7.): Mezi tebou a tvým (tvou) kámošem(kou) dojde k otevřenému rozhovoru, ve kterém si leccos vyjasníte.

Lidé ve znamení Raků: Špageta a Kuba K.

Lev (23.7.-23.8.): Bacha na penízky, které ti začínají docházet.

Lidé ve znamení Lva: Benjík a Synátor

Panna (24.8.-23.9.): Pokud se ti špatně spí, zkus teplou koupel před spaním

Lidé ve znamení Panny: Franta a Kristýna

Váhy (24.9.-23.10.): Ve středu nebo v pátek zažiješ romantické chvíle.

Lidé ve znamení Váh: Palička a Šimon

Štír (24.10.-22.11.): Co takhle vyrazit s kámošem na puťák jen s mapou, spacákem a batohem?

Lidé ve znamení Štíra: Juju a Marek B.

Střelec (23.11.-21.12.): Upoutáváš na sebe všude pozornost.

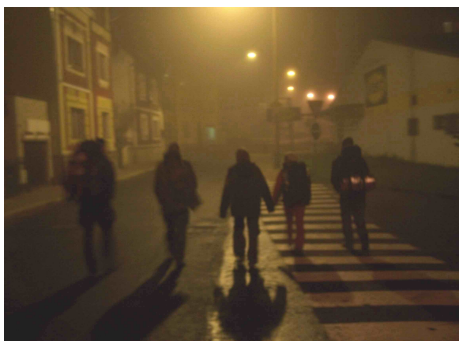
Lidé ve znamení Střelce: Josefína a Rodrigo

extremakce 2006

Píše se rok 1938 a v Německu začíná situace poněkud houstnout. Adolf Hitler už celkem nepokrytě míří k ovládnutí země a mocenskému konfliktu se světovými velmocemi. A nám, energií nabitým odvážným aktivistům odlišných názorů, začíná pěkně zatápět. Začíná jít o život a je nejvyšší čas emigrovat ze země. Tedy, pokud nechceme zemřít v nejbližších dnech a nadále prosazovat naše pojetí vlády lidu.

A kam tedy? Hlavně pryč! Z Reichu, z Německa, z nacistických spárů. Pak se uvidí. Nejlepší bude zamířit do Moskvy. Tam se o nás postarají a budeme se moci realizovat.

Dostáváme tajnou zprávu od spojky. Poměrně strohou. V pátek v 16h10 na hlavním nádraží. Bojí se prozrazení. Všechno je utajené. Když čekáme ve skupince na nádraží, přitochí se k nám neznámý, strčí nám do ruky obálku s instrukcemi a zmizí v davu. V obálce nacházíme fotky základny, kam se máme dostat, lístky na vlak a zprávu. Ale než si ji stihneme přečíst, přížene si to takový

divný vlasatý týpek a vytrhne nám obálky z ruky. Gestapo? Snad ne, takhle na začátku! Naštěstí to nakonec vypadá, že je to najatý organizátor našeho tajného přechodu hranic. Ale má naše lístky, jsme zahnaní do kouta! Nakonec ale, za tučný úplatek valné většiny jídla a prakticky všech peněz, co máme, nám lístky vydává a my běžíme na vlak. Naskočíme do vlaku a míříme k hranicím, cestou počítáme, kolik jídla nám zbylo. Asi půl kila na osobu. To není moc. Ale musíme to zvládnout. Není cesty zpátky. Nudu zaháníme hraním „hry“. Ta nás provázela ještě dlouho.

Cestou, hned za Prahou byla výluka a tak jsme nabrali zpoždění a ujel nám poslední vlak. Co teď! Poslední úsek musíme ujít pěšky. Plížíme se půlnocí vesnicemi a nakonec se dostaneme na naše počáteční

stanoviště. Cestou nás sice na přechodu vyhmátl celník, ale dokázali jsme to na něho sehrát se svými občankami. „Nach Zwota? Zum Fuss? Cheskyyy!“ Nocujeme na Schwarzbergu u Zwoty. Kousek za hranicemi. Zítřka to začne.

Ráno jsme vstali a posnídali z tenčících se zásob. Máme jít na Schneehuebel. Je to, ale na jiném útržku mapy. Nevíme, jak je sesadit dohromady. Takže jak tam? Zariskujeme. Zkusíme se zeptat na cestu. Vybereme si nepříliš inteligentního staříka se psem. A naprosto plynou němčinou s bavorským přízvukem: „Wie ... eeee ... kommt mann ... eeee ... nach Karlsfeld?“ Poradil nám. Nic netuší! Nakonec, za pomoci reklamních prospektů

sehnanych s nasazením života a místních stanovišť s turistickými mapami, dáváme dohromady naše dva útržky. A směřujeme přes Aschberg, hlubokými lesy, k setkání s další spojkou. Cestou míváme i pizza strom. Ale je příliš velký, abychom si ho mohli vzít s sebou do zásoby.

Jednomu z nás se podařilo propašovat vysílačku. Může se spojit s organizátory. Posílají mu tajné instrukce. Nesmí to prozradit ostatním. Když ale dostává instrukce, že je třeba spálit všechny mapy, je odhalen. Ostatní si to s ním chtějí vyřídit, snad ze žárlivosti, či co ... , ale po chvíli uznávají, že utajení je pro jejich dobro a akceptují to. Nakonec zase všichni táhnou za jeden provaz.

Postupujeme lesy k našemu setkání s převaděčem přes hranice. Dáváme si oběd z posledních zásob. Cestou si prohlédneme lesní výstavku o přírodě, kde si například můžeme změřit, jak daleko doskočíme. Upřímně řečeno neskočil nikdo o moc víc než zajíc. *(Nemohu si odpustit poznámku – Já doskočil tolik co liška, a už jsem dotahoval i veverku. pozn. korektora)* Pokračujeme dál a povzbuzujeme se písněmi. Myslím, že náš

remix Velbloudí písně by se mohl stát diskotékovým hitem příštího roku. Padá tma a my potkáváme na udaném místě Bary, hodnou to ženu, která nasytí naše prázdné žaludky. Pak nás vede tajnou stezkou k převozníkovu přístavišti. Ten nás za mírnou úplatu (Madleniny botky – vydřiduch) nechává převést ve člunu přes příhraniční nádrž. Vyhneme se tak minovým polím a některým ostnatým drátům. I když někteří z nás za komfortní převoz zaplatí i mokrým zadkem. Na druhé straně

se setkáváme s tím pravým podlouhým pašerákem v kulichu, který nás, jak doufáme, provede tím nejhorším bez úhony. Snažíme se vyrobit pro Madlen improvizované boty albertky. Vyrážíme na cestu. Musíme se skrývat a jít s naprostým minimem světla. Klopýtáme necestou, přes padlé stromy a mezi močály. Pašerák se snaží o co největší utajení. Kvůli tomu občas sám raději neví, kde jsme a kudy dál. Nakonec nás ale dovádí do starého a zrušeného pracovního tábora – továrny na rudu. Platíme mu Swaťákovým spacákem. Ale jsme na druhé straně! Sláva! Ale musíme se stále skrývat. Sem snad nikdo nepřijde. Mizíme v hlubinách staré fabriky beze stopy. Nikdo nás tu

do rána nenajde. Noc je studená, obzvlášť pro ty bez spacáku.

Ráno nás probouzí halas v dolních podlažích továrny. Koukáme opatrně z okna, kdo to je. Vypadá to na menší potíže. Skupina hráčů paintballu přišla na své vojenské cvičení. Než se stihneme zabalit, rozléhá se přízemím střelba. Je to jediná cesta ven. Na schodech nacházíme zprávu od našich opatrovníků. Musíme spěchat do Rájeckého údolí, odkud nás poslední kontakt snad dovede na základnu. Ale bohužel tam nebude čekat dlouho. Termín je vcelku šibeniční. Také nám tu někde v přízemí ukryli boty pro Madlen. Snažíme se je najít v přestávkách mezi střelbou a nakonec je po delším hledání nacházíme. Je nám ale jasné, že nestihnáme kontakt v údolí. Nicméně se

tam vydáváme. Prý nám tam možná nechá zprávu.

Cestou, hned ráno je zajata Madlen. Snad se s ní ještě setkáme. Je to tragická ztráta. Možná se jí podaří uprchnout, ale my jí nemůžeme pomoci. Musíme pokračovat dál.

Na stanovišti nás samozřejmě nikdo nečekal. Po úporném hledání nenacházíme ani žádnou zprávu. Je to léčka? Dáváme si

vydatný oběd a rozvažujeme, co dál. Prý si máme hledat základnu sami. Ale jak?

Máme jen dvě fotky. Podle jedné vypadá, že za základnou je nějaká budova podobná kravínu. Čekáme, zda se někdo přeci jen neobjeví, ale čas běží a my stojíme na místě. Sice si trochu krátíme čas s kolem pobíhajícím psíčkem - mazlíčkem – pitbullem, ale měli bychom pokračovat. Ptáme se kolemjdoucích, zda fotky nepoznávají. Většina, včetně dědka Actimela, tvrdí, že podobný kravín je v Bublavě, vesnici asi 4 kilometry odsud.

Nemáme jinou možnost, než znovu zariskovat. Po příchodu do Bublavy ale zjišťujeme, že kravín vypadá úplně jinak a po základně ani památky. Začínáme poněkud propadat beznaději. Nezbyvá, než porušit utajení a použít vysílačku. Pomocí ní vysíláme krátkou, ale výstižnou zprávu. Snad nás nikdo neodhalí. Dozvídáme se, že základna je zcela opačným směrem, než jsme vyrazili. Takže zpátky, dříve než se nám uzavřou všechny možnosti. Cestou dostáváme notný hlad a zaháníme ho diskusemi o jídle. Dochází i k výměně receptů a vychytávání všech kulinářských fines a triků. Došlo dokonce i na bublinkový koláč a kachno-vepřo-zelo.

Nakonec máme základnu na dohled, ale dělí nás od ní ještě poslední ostnatý drát. Ten ale hbitě překonáváme svou chytrostí a mrštností. Pak už na nás čeká teplo základny a zasloužená kostela, navštívit pana (nebo Dražana) a bezpečí. Večer jsme dozvěděli, že Madlen odcestovala tam, co jinou cestou. Takže všichni setkali naši strastiplné cesty. náročnější, ale stálo to

večeře. A ráno do faráře Pražana cesta domů, do se ještě se osvobodila a my, ale dříve a nakonec jsme se úspěšně v cíli Byla sice za to.

PŘÍPRAVKA

V posledním červnovém týdnu se roverská parta společně s několika vedoucíma vydala na stavbu tábora. Sraz byl v úterý 27.6.2006 v 8:30 před klubovnou v Žerotínce. Sešla se nás tu parta asi 10 lidí. Všechny potřebné věci jsme nanosili ven před klubovnu, kde jsme je naložili na nákladní auto pana Horázného. Kolem 10té hodiny jsme vyjeli

naším novým oddílovým autem (Renault Master) a naším cílem bylo tábořiště v Dražiči u Bechyně. Cesta probíhala celkem rychle. Po 12té hodině jsme byli na místě. Čekalo nás vyložení nákladáku, aby se mohl vrátit co nejdříve zpět do Prahy. Vyložené věci jsme nanosili do tábořiště a naobědvali jsme se. Nejdříve jsme hrabali posekanou trávu po celém tábořišti. Kolem 15 hodiny nám měli dovézt dříví z pily, ale kvůli rozbahněné cestě kolem lomu se to trochu protáhlo. Traktor, který měl dříví přivést zapadl u lomu do bláta a musel počkat až přijede druhý, který

ho vytáhl. Dřevo nám dovezli až před kuchyň, kde ho složili. Večer jsme jeli autem pro vodu k dražičskému hasičskému hydrantu s pitnou vodou, odkud jsme brali vodu předešlé tábory. Večer jsme šli po náročném dni brzo spát, protože začalo pršet. Každý si ustlal kde chtěl, někdo spal v kuchyni na stole, jiný zase ve stanu.

Druhý den nás nečekalo nic lehkého, museli jsme vykopat a postavit latry, vyměřit náměstíčko, aby se tam vešli všechny stany. Což se Bary podařilo velmi dobře. Pája naimpregnoval plachty na jídelnu. Začalo opět pršet. Odpoledne nás opustil Jirka s Bary, kteří jeli do Prahy. Zůstali jsme pouze čtyři.

Pustili jsme se do opravy jídelny, museli jsme jí zvětšit, abychom se tam všichni vešli. Ve čtvrtek se náš počet opět změnil, dopoledne odjel Pája a odpoledne přijel Synek s Ondrou. Kvůli nepříznivému deštivému počasí jsme nemohli pracovat. Našli jsme si tedy jinou zábavu. Točili jsme zábavná videa, hlavně v podání Synka, a hráli jsme karty. Celou noc nepřetržitě pršelo a ráno, když jsme se vzbudili, tak jsme zjistili, že je potok rozvodněný do okolních luk. Nemohli jsme se nijak dostat z tábořiště

v případě nějakého úrazu. Všechny cesty byly rozvodněné a most do tábořiště byl metr pod vodou. Z hromady bednování bylo jedno velké jezero, kvůli tomu, že nám počasí nedovolilo dodělat střechu jídelny. Kolem poledne začala voda opadávat a my mohli dodělat jídelnu, kuchyň a poničený most. Při přenášení bednování do jídelny jsme zjistili, že ve většině bednování je voda. Z některých tekly proudy vody. Okamžitě jsme proto kontaktovali vedoucí v Praze, aby přivezli nějaké suché spacáky.

Dodělali jsme poslední nedokončené věci a večer se k nám připojili ještě někteří vedoucí. V sobotu ráno bylo všechno připravené a kolem poledne přijely děti.

Emil

*Zde je prostor pro Vaši reklamu.
Volejte +420 736 176 004*

♥ Stránka lásky ♥

Klučik menšího vzrůstu a milé povahy hledá dívku ve věku od 9 do 13 let na vážné seznámení. Toník

12- letý jinoch hledá pohlednou domorodkyni z kmene Gronchů.

Zn.: Dítě není překážkou. Marek

19- letý skautsky vedoucí hledá ženu od 40 do 50 let.

Zn.: Bud' mou matkou!! Synátor

Hledám dívku, která by vypadala jako Kákoš.

Zn. Bud' mou paní. Janek

12 ti- letá dívka s pocucanou slámou hledá pocucaného slamáka.

Zn.: Matěji, co na to říkáš?? Blecha

Hledám muže do nepohody i bahna, domácího kutila, který umí postavit stan. Juju

Hledám slušného, seriózního a urostlého muže ve věku 30- 35 let.

S typickými mužskými přednostmi, jako je mohutnost, humor, mužská síla, romantika a hebká plet' mírně porostlá vousky. Najdu tě, má lásko???

Mája

14. ročník této epesní tiskoviny pro Vás vytvořili:

Redakce: Synek

Autoři článků: Lucie, J. M. král Artuš, Ondřej,
Harold Gershwin, Reinhold Messner, Paní Hunyadiová,
Vlado'C, Elvis Presley, Kadu